Carmela Fortuny

En pocs dies hi ha hagut molts canvis a l'Ajuntament de Sant Cugat. No sols ha marxat la fins ara alcaldessa, Mercè Conesa, per presidir el Port de Barcelona, sinó que també ho ha fet Damià Calvet, actual conseller de Territori i Sostenibilitat. Pel que fa a Joana Barbany, compatibilitzarà el càrrec de regidora d'Innovació i Govern Obert amb el de directora general de Societat Digital de la Generalitat, a les ordres d'un altre santcugatenc: Jordi Puigneró, conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública. Són canvis que indiquen que el govern de Catalunya tindrà un segell santcugatenc força notable, per bé que això, de retruc, ha provocat una reestructuració del govern municipal de Sant Cugat. La reestructuració, però, ha estat positiva, perquè ha fet visible el predomini de dones, amb l'alcaldessa Carmela Fortuny al capdavant. Crec que són set en total. Molt valuosa, per cert, en aquest sentit, la incorporació de Sílvia Solanellas com a responsable de Cultura.

Centrant-nos, tanmateix, en la figura de Carmela Fortuny, considero que un dels seus principals valors és que té una qualitat que hauria de ser inherent a tota persona que vulgui ser batlle d'una ciutat: la humanitat de tracte. Potser hom pensi que aquesta és una qüestió banal, secundària, però no ho és en absolut. Tot al contrari. És vital, perquè un batlle és l'autoritat més propera a la ciutadania, és l'única autoritat amb la qual el ciutadà pot tenir un tracte personal per transmetre-li els problemes que l'afecten. Un batlle eixut, que marqui distàncies amb els altres o que defugi la gent, encara que sigui per timidesa, o que faci salutacions forçades i somriures artificials per quedar bé no té prou aptituds per exercir el càrrec. Això no vol dir pas que no pugui ser un bon gestor, és clar que sí, però la gent d'una ciutat petita o mitjana no vol tenir al capdavant del govern municipal un home o una dona invisibles. Més enllà dels actes oficials, la ciutadania vol veure aquesta persona en actes socials, culturals, lúdics o simplement caminant pel carrer per, si s'escau, poder-s'hi adreçar i conversar.

Carmela Fortuny, com dic, reuneix aquestes qualitats, perquè no és només una dona intel·ligent, també té un caràcter afectuós, respectuós i una disposició receptiva i empàtica. Per això crec que serà una alcaldessa molt ben valorada per la ciutadania. El bon alcalde no entén el seu càrrec com un pedestal des del qual governa un municipi o saluda els qui se li acosten; l'alcalde de qualitat, l'alcalde que deixa empremta, és el que s'interessa pels problemes de la gent a peu de carrer, per insignificants que semblin aquests problemes comparats amb altres de més complexos i transcendents. El bon alcalde no espera que la gent el vingui a veure, el bon alcalde va ell a veure la gent.

Per això és molt positiu que en el seu discurs d'investidura, Carmela Fortuny hagi remarcat que defensarà el benestar de les persones que integren el municipi 'des de l'escolta activa, sensible a totes les mirades, dialogant i, alhora, ferma en els principis i conviccions'. Això darrer és tot un avís als qui, des de Ciudadanos i PP, li demanen que sigui independentista a porta tancada, és a dir, entre les quatre parets de la seva llar. Doncs no. Fortuny serà obertament i desinhibidament independentista per diferents raons. La primera, perquè són les seves conviccions; la segona, perquè són les conviccions del seu partit; la tercera, perquè són les conviccions de la majoria representada políticament a l'Ajuntament de Sant Cugat; i la quarta, perquè la majoria de la població de Sant Cugat és independentista. La democràcia, senyors i senyores del Partit Popular i Ciudadanos, és així. Tant si els agrada com si no. I Carmela Fortuny no retirarà la pancarta que demana la llibertat dels ostatges polítics que vostès, violant els drets humans, mantenen empresonats. Si volen que es retiri, alliberin les persones que tenen segrestades.

VÍCTOR ALEXANDRE és escriptor i periodista

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/137927.html

Copyright 2024 Cugat.cat